

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

24-25 квітня 2019 рік

Том I

Полтава

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, доцент.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, доцент.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І. Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Відповідальність за зміст і редакцію матеріалів несуть автори та наукові керівники.

Матеріали студентської наукової конференції Полтавської державної аграрної академії, 24-25 квітня 2019 р. Том І. – Полтава: РВВ ПДАА, 2019. – 394 с.

© Полтавська державна аграрна академія (ПДАА)

Список використаних джерел

1. Рудик Н. В. Структура капіталу корпорацій: теорія та практика / Н. В. Рудик. – М.: Дело, 2012. – 272 с.
2. Біла О.Г. Фінансове планування і фінансова стабільність підприємств [Текст] / О.Г. Біла // Фінанси України. – 2007. – № 4. – С.112-119.
3. Бланк І. О. Управління формуванням капіталу / І. О. Бланк. – К.: Ніка-36 Центр, 2002. – 512 с.
4. Бочаров В. В. Современный финансовый менеджмент / В. В. Бочаров. – СПб.: Питер, 2006. – 464 с.
5. Десеєва А. І. Інвестиції: навчання. пособ. / А. І. Десеєва. – М.: Экзамен, 2004. – 320 с.

ОЦІНКА ВАРТОСТІ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

*Герасименко О.І.,
здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
факультету Обліку та фінансів*

*Науковий керівник –
Бражник Л.В., кандидат економічних наук, доцент*

Ведення в економіці країни ринкового механізму господарювання потребує від суб'єктів господарювання підвищення ефективності їх діяльності. У процесі діяльності підприємства важливу роль відіграє забезпечення достатнього обсягу капіталу, що є запорукою ефективної господарської діяльності та отримання прибутку, а також виникає потреба у зміні фінансової політики підприємства, вдосконаленні його виробничого механізму, спрямуванні фінансового управління на забезпечення та збереження відтворення вартості капіталу. Дослідженням вартості капіталу підприємств у свій час займалися провідні вчені, такі як І. Ю. Спіфанова, В. В. Зянько, І. В. Дрозд, Г. О. Крамаренко, О. Є. Чорна.

Вартість капіталу підприємства описується як витрати з обслуговування капіталу, залученого з різних джерел, з іншого погляду – це норма прибутку на вкладений капітал. Реалізація управлінських рішень щодо капіталу підприємства з погляду ефективності формування та використання в його господарській діяльності фінансових ресурсів та здатності цих ресурсів забезпечити ефективність роботи підприємств у довгостроковому періоді потребує об'єктивної оцінки вартості капіталу підприємства [2].

Підприємство в першу чергу має вкласти гроші для придбання основних та оборотних засобів. У свою чергу воно вступає в ділові відносини з продавцями на ринку факторів виробництва і виходить на ринок праці для залучення необхідної кількості кваліфікованих професійних трудових ресурсів.

Коли підприємство має основні та оборотні активи, а також висококваліфіковані трудові ресурси, починається процес виробництва продукції. Одні-

єю з основних функцій капіталу є збільшення вартості, тобто його зростання.

Капітал підприємства є важливим фундаментальним явищем для суб'єкта. Жодне підприємство не зможе почати функціонування, якщо в ньому не зосереджено у достатній кількості капітал. Важливим місцем, яке потребує уваги керівництва, є розробка та реалізація політики управління капіталом, у якому ключове місце надається питанню оптимізації його структури.

Варто звернути увагу на те, що неефективність системи управління капіталом несе у свою чергу призводить до загострення кризи господарюючих суб'єктів. Необхідність врахування особливостей об'єкта управління та застосування оптимального механізму має служити запорукою ефективного управління капіталом [1].

Проблема оптимізації структури капіталу також займає досить вагоме місце в розвитку підприємства, оскільки розглядається як фінансовий ресурс, без якого не можливо уявити виробничий процес, зокрема капітал у грошовій формі. Капітал підприємства функціонує в трьох формах – людський, інтелектуальний та фінансовий, які знаходяться у безперервному взаємопов'язаному русі, введені у відтворюючий процес, як засоби виробництва та інвестиційні ресурси, функціонуючи в економічній системі мають просторові, часові межі та здатні забезпечити дохідність. Розвиток в Україні підприємств вимагає мобілізації та ефективності використання капіталу для забезпечення, у свою чергу, достатнього рівня платоспроможності та фінансової стійкості [3].

Оптимальне формування структури капіталу має забезпечити створення достатніх умов для постійно відтворювального процесу та знаходження варіантів реалізації управлінських рішень, що дозволить правильно використовувати капітал без загроз для підприємства.

Важливим кроком є аналіз та оцінка витратних статей балансу підприємства. Доцільно приділяти увагу ресурсозбереженню, впровадженню нормативів та нових технологій, організації фінансового обліку для контролю за формуванням та використанням ресурсів, так, амортизаційні відрахування допомагають збільшити обсяги фінансування. Необхідно враховувати вартість залученого капіталу, щоб правильно залучати фінансові ресурси ззовні. Оптимізація структури капіталу та мінімізація його вартості є головними питаннями у ході реалізації достатнього використання, а підвищення рентабельності власного капіталу в свою чергу збільшить чистий прибуток підприємства. Аналізуючи процес управління капіталом варто зазначити, що необхідним є пошук резервів покращення його використання та забезпечення доходу.

Провідні підприємства повинні чітко окреслити собі стратегічні альтернативи, що максимізують вартість капіталу у майбутньому; прискорення грошового потоку у найближчому періоді; мінімум витрат. Впровадження чітких стратегій розвитку – сприяє достатності та збільшенню вартості капіталу національних підприємств.

Список використаних джерел

1. Єпіфанова І. Ю., Зянько В. В. Фінансовий аналіз та звітність : практикум. Вінниця : ВНТУ, 2018. 83 с.
2. Єпіфанова І. Ю., Дрозд І. В. Сучасні підходи до аналізу ефективності управління власним капіталом підприємства : зб. наук. праць. Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2017. 71 с.
3. Крамаренко Г. О., Чорна О. Є. Фінансовий менеджмент : підручник. Київ : Центр навчальної літератури, 2017. 520 с.

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ПРИБУТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

*Гонтарь А.В.,
здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник –
Чумак В. Д., кандидат економічних наук, доцент*

Прибуток – кінцевий результат діяльності підприємства, виражений у грошовому вимірі, який формується внаслідок взаємодії багатьох компонентів. За рахунок прибутку відбувається формування бюджетних ресурсів держави, здійснюється фінансування розширення діяльності підприємств, матеріальне стимулювання робітників, вирішення соціально-культурних заходів тощо. У зв'язку з цим в отриманні прибутку повинні бути зацікавлені не лише трудові колективи підприємств, але й держава в цілому.

Серед сучасних вітчизняних та закордонних економістів мають місце різні погляди на поняття прибутку. Так, А. М. Поддєрьогін під прибутком розуміє частину заново створеної вартості, виробленої і реалізованої, готової до розподілу [1, с. 64]. Але таке визначення не розкриває економічної природи прибутку. Дещо дwoяке трактування дають О. В. Цибок та О. М. Загорський, згідно з яким прибуток – це головна мета діяльності підприємства, що реалізується у процесі виробництва та реалізації товарів і послуг з використанням найманої праці, або прибуток – це перетворена похідна форма додаткової вартості, яка в кількісному аспекті є різницею між ціною продажу товару і витратами капіталу на її виробництво [2, с. 136].

Як економічна категорія, прибуток – це грошовий вираз вартості реалізованого чистого доходу, основна форма грошових накопичень підприємств. Він характеризує доходність суб'єкта господарювання від проведення відповідних заходів, окупність вкладених витрат та використаного майна. Прибуток, як кінцевий фінансовий результат діяльності підприємства, являє собою різницю між загальною сумою доходів

Наукове видання

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

24-25 квітня 2019 рік

Том I

Підп. до друку 28.04.2017. Формат 60x90^{1/16}.
Ум. друк. арк. 24,5. Обл.-вид. арк. 22,8.
Гарнітура Times New Roman Cyr.

Редакційно-видавничий відділ Полтавської державної аграрної академії
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №2174 від 26.04.2005 р.
Адреса: 36003, м. Полтава, вул. Сковороди, 1/3.